

Ønsker, men man kan nok slutte, at Lovforslaget er Udtryk for, hvad der i Øjeblikket maa siges at være praktisk og rigtigt at gøre for i størst mulig Grad at sætte Nationalbanken i Stand til med fornøden Elasticitet og Soliditet at røgte sin for Tiden meget vanskelige Opgave: at være Hovedhjørnestenen for Landets Pengevæsen og Kreditforhold. Mit Parti har derfor som sagt megen Sympati for Lovforslaget, kun maa jeg angaaende det før nævnte Punkt forbeholde mig min og ogsaa mit Partis Stilling.

Som den højtærede Minister ogsaa var inde paa, faar Nationalbanken flere smaa Fordele, hvis dette Lovforslag gennemføres uden at den paa et eneste Punkt bliver daarligere stillet end før, og uden at Afgiften til Statskassen bliver sat op, den vil tværtimod blive noget mindre. Jeg skal lige nævne de Fordele for Nationalbanken, som jeg har faaet Øje paa i Lovforslaget. At Metalfonden, den Kapital, som Banken skal have henliggende som ikke-udbyttegivende, som død Kapital, nedsættes fra 50 pCt. af Seddelmængden, som den nu skal være, til $33\frac{1}{3}$ pCt., maa formentlig være af ikke ringe Betydning for Banken; at Anfordringsmidlerne hos udenlandske Banker og Bankhuse kan bruges til Dækning af en Del af Seddelmængden i Forholdet 100 til 100, maa ogsaa være i Bankens Favør, da disse Tilgodehavender endog kan være rentebærende; at Bankens 5 pCt. Afgift til Staten nedsættes til $1\frac{1}{3}$ pCt. under Diskontosatsen, vil til Tider betyde en Gevinst for Banken, men ganske vist ikke altid — naar Diskontoen er $6\frac{1}{2}$ pCt. eller derover; bliver det ikke nogen Fordel fremfor den nu bestaaende Tilstand, men naar Diskontoen er under $6\frac{1}{2}$ pCt., hvad den dog som Regel er, bliver det en Fordel; at Reservefonden maa bringes op til 40 pCt. af Aktiekapitalen i Stedet for som tidligere 30 pCt., vil bidrage til at formindske Afgiften til Staten, altsaa ogsaa en fordelagtig Bestemmelse for Banken; og at Bestemmelsen om, at de til Dækning af den ikke af Metalfonden eller paa anden Maade dækkede Seddelmængde henregnede andre Aktiver kan anvendes i Forholdet 122 til 100 i Stedet for som nu i Forholdet 125 til 100, giver Banken en noget større Virkeevne.

Paa flere Punkter vil Banken saaledes faa ikke ubetydelige Fordele, uden at dens Afgift til Staten, som jeg har nævnt, bliver større, den bliver nærmest en Smule mindre end tidligere. Naar man ser paa de 6 Aar, for hvilke Banken har aflagt Regnskab, siden Loven af 1907 traadte i Kraft for Banken,

viser det sig, at Afgiften til Staten aldeles ikke har været sat for højt, saaledes som der den Gang lød Røster om, idet Banken i disse 6 Aar gennemsnitligt har kunnet give sine Aktionærer et aarligt Udbytte af $7\frac{1}{12}$ pCt., hvilket dog er et meget pænt Udbytte af saa sikre og solide Papirer som Nationalbankaktier. Det vilde vel derfor ikke have været helt urimeligt, om man nu, da man byder Nationalbanken saa mange smaa Fordele, saa mange smaa Krummer, som, naar de bliver lagt sammen, dog bliver til et lille Brød, ogsaa havde rørt ved Afgiftsspørgsmaalet paa anden Maade end den, man her rører ved det paa, som vil virke nedsættende paa Afgiften. Indirekte var det Spørgsmaal ogsaa rejst i Regeringsforslaget ved Bestemmelsen om Ophøret af Bankens Skattefrihed. At denne Bestemmelse blev strøget i Folketinget, kan jeg dog fuldt ud billige. Ganske vist er Nationalbanken hele Landets Bank, men den er først og fremmest til Gavn for den By, hvor den har sit Hovedsæde, og for de Byer, hvori der er Filialer; og jeg finder det derfor ikke rigtigt, at Nationalbanken skal svare Kommuneskat og heller ikke, at den skal svare Statsskat, thi den Afgift, den skal svare til Staten, skal ikke fastsættes ved Skattebestemmelser, men paa anden Maade. Saa kan man bedre træffe det rette. Saa ved man bedre, hvad det er for Sats, man slaar fast. Jeg kan dog alligevel ogsaa billige, at man lader Hovedbestemmelsen om Afgiften til Statskassen være urørt ved denne Lejlighed, da det kun er en midlertidig Lov, der er Tale om. Det kunde maaske ogsaa, hvis man pressede Nationalbanken altfor stærkt, i nogen Maade komme til at gaa ud over de Samfundsinteresser, den skal varetage. Jeg gør kun opmærksom paa disse Forhold, fordi jeg mener akkurat, som den højtærede Minister udtalte, at deri, at man i en saa ikke uvæsentlig Grad forbedrer Nationalbankens økonomiske Stilling, maa ligge en Opfordring til den om i endnu højere Grad at varetage de Samfundsinteresser, den har at varetage, og de Forpligtelser, den har overfor Staten og Statsinstitutioner.

Maa jeg endnu tilføje i Fortsættelse af den Debat om Guldspørgsmaalet, som fandt Sted her i Tinget for en Tid siden ved Behandlingen af Forslaget om Forlængelse af Fristen for Bankens Ret til at undlade at indløse sine Sedler med Guld; at det forlyder, at Banken siden den Tid har sendt Guld til Udlandet. Det er jo i nogen Maade en Opfyldelse af det Haab, jeg den Gang udtalte om, at det ikke skulde vare alt for længe, inden Banken vilde give